

ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΕΥΗΝΟΥ

Η κατασκευή φράγματος στη θέση «Γέφυρα Νεοχωρίου» (και όχι «Γέφυρα Αγίου Δημητρίου», καθώς ανακριβώς γράφηκε) για την εκτροπή του Ευήνου προς υδροδότηση της Αθήνας, έχει αποφασισθεί. Γίνονται μετρήσεις, γεωτρήσεις, εδαφολογικές έρευνες. Ειδικοί πάνε κι έρχονται, συνεργεία δουλεύουν, κάποια κινητικότητα παρατηρείται στα χωριά μας. Το φράγμα, λοιπόν, «επί θόραις».

Από την κατασκευή του φράγματος πλήττονται κατά κύριο λόγο τα όμορα χωριά Νεοχώρι, Αράχωβα και Άγιος Δημήτριος, και κατά δεύτερο λόγο η Κλεπά και η Περδικόβουση. Δεν μας είναι, βέβαια, αρεστή και ευχάριστη η κατασκευή ενός έργου που θα έχει επιπτώσεις στο οικοσύστημα του τόπου μας και εξαιτίας του θα ξεσιπωθούν άνθρωποι, αλλά δεν είμαστε σύμφωνοι με τους συντοπίτες εκείνους που θέλουν ν' αντιδράσουμε δυναμικά και να παρεμποδίσουμε την κατασκευή του έργου. Η εκτροπή του Ευήνου για την υδροδότηση της Αθήνας είναι έργο που αφορά και ωφελεί το κοινωνικό σύνολο και είναι τουλάχιστο εξωπραγματικοί όσοι ισχυρίζονται πως θα το σταματήσουν. Ποιοι μύθρεσαν να σταματήσουν παρόμοια έργα, τόσα και τόσα υδατοφράγματα που έγιναν ως τώρα στον Αχελώο, στον Άραχθο, στον Αλιάκμονα, στο Μόρνο και αλλού;

Πέρα από τους όποιους συναισθηματικούς τόνους, ας προσγειωθούμε στην πραγματικότητα και ας ενεργήσουμε λογικότερα, ψυχραιμότερα, νηφαλιότερα. Και νομίζουμε πως οι τρεις Κοινότητες, συνεπικουρούμενες κι από τους Συλλόγους, πρέπει να επικεντρώσουν τις ενέργειές τους στα εξής:

ΠΡΩΤΟΝ: Καθόσο χρόνο θα διαρκέσουν οι εργασίες κατασκευής του φράγματος, να υπάρξουν δρόμοι προσπελάσεως προς Νεοχώρι και Αράχωβα, ώστε να μη διαταραχθεί η υπάρχουσα συγκοινωνία από Θέρμο προς Νεοχώρι.

Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ Δ.Σ.

1 Ύστερα από έγγραφο που έστειλε το Δ.Σ. στο Υφυπουργείο Τύπου και Πληροφοριών και στους βουλευτές του νομού μας, τοποθετήθηκε στις αρχές Μαΐου αναμεταδότης της ΕΤ2 στην Αράχωβα, εκπέμποντας έτσι στο χωριό μας και στα γύρω χωριά το πρόγραμμά της.

2 Ο Σύλλογός μας μαζί με τους Συλλόγους Αράχωβας, Αγ. Δημητρίου, Κλεπάς κ.λπ. έστειλαν κοινό έγγραφο στο Υπουργείο Υγείας - Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων διαμαρτυρόμενος διότι από 8.1.91 στερείται ιατρού το Περιφερειακό Ιατρείο Αράχωβας, ζητώντας την επάνδρωσή του το συντομότερο.

Συγχρόνως ζήτησε την τροποποίηση Υπουργικής Απόφασης, ώστε να συμπεριληφθεί και το ιατρείο Αράχωβας στα άγονα και απομακρυσμένα περιφερειακά ιατρεία, συνεπώς και στα κίνητρα για την προσέλκυση ιατρών, θεωρώντας αδιανόητο να συμπεριλαμβάνονται στη ρύθμιση αυτή τα ιατρεία Πλατάνου - Τερψιθέας, το ο-

ρεινό δε ιατρείο της Αράχωβας να μην συμπεριλαμβάνεται.

3 Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας παρακολουθώντας την πορεία κατασκευής του φράγματος του ΕΥΗΝΟΥ προέβη στις παρακάτω ενέργειες μαζί με τους Συλλόγους των γειτονικών χωριών:

Α'. Στις 18 Απριλίου συμμετείχε σε σύσκεψη στα γραφεία της Ομοσπονδίας Ναυπακτικών Συλλόγων υπό την Προεδρία του Προέδρου αυτής κ. Χαραλαμπίδου και παρουσία αντιπροσώπων των Συλλόγων Αράχωβας, Αγίου Δημητρίου, Κλεπάς και Δενδροχωρίου.

Στη συζήτηση που ακολούθησε ενημερωθήκαμε για την κατασκευή του φράγματος από τον μηχανικό κ. Κώστα Δ. Παπακώστα από την Αράχωβα, παίρνοντας ορισμένες αποφάσεις.

Β'. Στις 23 Απριλίου ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας Κ. Μάντης, μαζί με τους Προέδρους των Συλλόγων Αγ. Δημητρίου, Αράχωβας και τον μηχανικό κ. Δ. Παπακώστα, συναντήθηκε στο ΥΠΕΧΩΔΕ με την προϊσταμένη του τμήματος που επιβλέπει των εργασιών κατασκευής του φράγματος Κα Αναστασοπούλου.

Στην ανωτέρω συνάντηση έγινε λεπτομερής ενημέρωση από την μηχανική του ΥΠΕΧΩΔΕ, απαντήθηκαν ερωτήσεις και απορίες, και τονίσθηκαν τα τέσσερα σημεία που αναφέρονται στο κύριο άρθρο στα οποία πρέπει να

δοθεί ιδιαίτερη προσοχή από το Υπουργείο και τις κατασκευάστριες εταιρείες.

Μας εδηλώθη ότι η περιβαλλοντολογική μελέτη θα είναι έτοιμη τέλος Ιουνίου.

Επίσης μας ανακοινώθηκε ότι οριστικοποιήθηκε η ασφαλή τόνωση της 24ης επαρχιακής οδού, δηλαδή Ναυπάκτου — Αγ. Δημητρίου και κατ' επέκταση μέχρι Ψηλό Σταυρό, με βελτιώσεις και διαπλατύνσεις του υπάρχοντος δρόμου.

4 Στις 2 Μαΐου έγινε και άλλη συνάντηση στα γραφεία του Συλλόγου μας. Παρέστησαν ο Πρόεδρος της ΟΣΥΝ κ. Χαραλαμπίδου και αντιπρόσωποι των Συλλόγων Αράχωβας, Αγ. Δημητρίου και Κλεπάς. Εκεί προεβλήθη βίντεο από την κατασκευή του υδροηλεκτρικού φράγματος Μεσοχώρας Τρικάλων, παίρνοντας κάποια ιδέα από την κοσμογονία που προκαλείται με την κατασκευή ενός τέτοιου φράγματος.

Κατόπιν συζήτησεως αποφασίσθη να ενημερωθούν και οι κάτοικοι των χωριών, οι οποίοι παραμένουν ανημέρωτοι, να τοποθετηθούν, ώστε από κοινού να αγωνιστούμε δίνοντας έτσι όσο το δυνατό πιο θετικές λύσεις.

5 Στις 26 Μαΐου ο Πρόεδρος του Δ.Σ., που βρισκόταν στο χωριό, παρέστη στη Γενική Συνέλευση των κατοίκων του χωριού, όπου ο Πρόεδρος

Συνέχεια στη 3η σελίδα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

1 Κατά την απογραφή που έγινε στις 17 Μαρτίου 1991 η δύναμη που απογράφηκε ήταν 174 άτομα. Όμως οι διαμένοντες μόνιμως στο χωριό μας είναι αυτή τη στιγμή 139 άτομα.

2 Οι εργασίες ανεγέρσεως της Αγίας Παρασκευής στο Παλιονέχωρο συνεχίζονται αλλά με κάποια καθυστέρηση λόγω των συνεχιζόμενων θροχοπτώσεων.

Όμως παρ' όλα αυτά έχει προχωρήσει αρκετά το κτίσιμο που ήδη έφθασε μέχρι τα παράθυρα και την πόρτα, και σε λίγο θα τοποθετηθούν και τα τάζα.

Πάντως ο κ. Κώστας Φούρλας που έχει αναλάβει το έργο αυτό, μας τόνισε ότι με μικρή ίσως παρέκκλιση ο Ναός θα είναι έτοιμος στην ημερομηνία (30.6.91) που αναφέρει το συμφωνητικό.

Τα εγκαίνια δεν έχουν προγραμματισθεί ακόμη. Ο Σύλλογος θα σας ενημερώσει για την ημερομηνία, μ' οποιοδήποτε πρόσφορο τρόπο μπορεί, ώστε όποιος θέλει, να παραστεί σ' αυτά.

3 Νομαρχιακός σύμβουλος στο Νομαρχιακό Συμβούλιο για την Επαρχία Ναυπακτίας εξελέγει ο Ιωάννης Γκίζας.

4 Στις 4 Ιουνίου πέρασαν και τα αυτοκίνητα του ΡΑΛΛΥ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ από την περιοχή μας, προερχόμενα από Δομνίστα — Μεσοκόμη — Ροσκά — Νεχώρι και κατευθύνθηκαν προς Αράχωβα — Κλεπά — Περδικόβουση — Κρυονέρι — Ελατού — Τερψιθέα κ.λπ.

5 Ο κ. Αλέκος Φλώρος μας πληροφόρησε ότι η ασφαλή τόνωση του τμήματος Δομνίστα — Ψηλός Σταυρός θα αρχίσει σύντομα. Από αυτό το καλοκαίρι θα αρχίσουν να γίνονται τα τεχνικά έργα, ώστε το επόμενο καλοκαίρι 1992 να πέσει η ασφαλτος. Την διαβεβαίωση αυτή την έδωσε ο Διευθυντής της Νομαρχίας Ευρυτανίας.

6 Στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως δημοσιεύτηκε Υπουργική Απόφαση του υφυπουργού Περιβάλλοντος - Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, που επιτρέπει σε ορισμένους Προέδρους Κοινοτικών περιοχών, μεταξύ των οποίων και του δικού μας χωριού, με πληθυσμό κάτω των 1.000 κατοίκων, να χορηγούν περιορισμένες οικοδομικές άδειες.

7 Στις 26 Μαΐου, ημέρα Κυριακή και ώρα 11 π.μ.,

που όπως γράφουμε στις «δραστηριότητες του Δ.Σ.» έγινε Γενική Συνέλευση των κατοίκων. Εκεί ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Μάντης ανέφερε μερικά οικονομοτεχνικά στοιχεία κατασκευής του φράγματος, που έχουν ως εξής:

Συνέχεια στη σελίδα 6

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Στις 12 Μαΐου 1991 γιορτάστηκε όπως κάθε χρόνο «η γιορτή της Μανέρας».

Πολλά έχουν γραφεί, και θα εξακολουθούν να γράφονται για τη μάνα. Η μάνα που σε πόλη και χωριό, χθες, σήμερα και αύριο και πάντα θα είναι η μάνα η δική μας, των παιδιών μας, η μάνα που στα χέρια της ζημώνεται η απαλή ψυχή κάθε παιδιού, και του μεταδίδει τους μεγάλους και ανεκτίμητους θησαυρούς, την πίστη και το θάρρος για τη ζωή.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας συμμετέχοντας στη γιορτή αυτή της μάνας, μια ευχή δίνει: «Στη μάνα απόφια την αγάπη μας, τον σεβασμό μας, την υπακοή μας».

Το Δ.Σ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Το Δ.Σ. όπως έγραψε και στο προηγούμενο φύλλο του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», πρόκειται να εκδώσει μικρό κατάλογο σε διβλίο με τα ονόματα και τις διευθύνσεις των Νεοχωριτών που κατοικούν στην Ελλάδα. Είχε δε επισημάνει, ότι όσοι επαγγελματίες επιθυμούσαν να διαφημίσουν την επιχείρησή τους μέσω αυτού του διβλίου, να έσπευδαν το κείμενο της προτίμησής τους στα γραφεία του Συλλόγου μας το αργότερο μέχρι 30 Μαΐου 1991.

Επειδή όμως λόγω μη ανταπόκρισης και τεχνικών προβλημάτων το διβλίο θα καθυστερήσει να δοθεί προς εκτύπωση, παρακαλούμε όσους εξακολουθούν να έχουν την επιθυμία να διαφημίσουν την επιχείρησή τους να μας στείλουν το κείμενο μέχρι 30 Αυγούστου 1991.

*

Το Δ.Σ. θα πραγματοποιήσει όπως κάθε χρόνο λαχειοφόρο αγορά στις 23 Αυγούστου, ημέρα πανηγύρεως, για την ενίσχυση των σκολών του Συλλόγου μας. Παρακαλούμε οποιονδήποτε Νεχωρίτη μπορεί να προσφέρει κάποιο δώρο να το δώσει σε οποιοδήποτε από τα μέλη του Δ.Σ. ή να το παραδώσει στο κατάστημα Κωνσταντίνου — Ιωάννου Μάλλιον, οδός Χαρ. Τρικοπέλη 7-11, Αθήνα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η Ελένη Ι. Μάρρου γέννησε στην Αμερική αγοράκι.

— Η Φιλιά Ν. Λυμπέρη επίσης στην Αμερική, γέννησε αγοράκι και το ονόμασαν Κωνσταντίνο.

Να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο κ. Νίκος Αδαμόπουλος και η Κα Τασία Γρηγορίου βάπτισαν το κοριτσάκι του κ. Αλέξανδρου και της Κας Μάνθας Αθανασοπούλου και το ονόμασαν Βασιλική.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Ο Χρήστος Παπαχρήστου και η Ζωή Γιαννούτσου έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

— Η Μαρία Χρ. Καλαθά και ο Αχιλλέας Σταυρόπουλος αρραβωνιάστηκαν.

— Η Τασία Δημ. Μασγάλα αρραβωνιάστηκε στην Αμερική τον Γκόρμπιν Λάμπρος.

— Η Φλώρα Κ. Φούρλα και ο Δημήτριος Βίτσας έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

— Παντρεύτηκε στην Αμερική ο Ιωάννης Β. Ζάχος με την Τασία Ν. Μπαλαφούτα.

— Παντρεύτηκε ο Πέτρος Τσιντζέλης με την Μαρία Υφαντή.

— Παντρεύτηκε η Μπίλυ Ρηγάτου (το γένος Λούλας Ν. Τσέλιου) με τον Χρήστο Βενάρδον.

— Παντρεύτηκε η Ερμιόνη Μποτσίδα (το γένος Θεοδώρας Πανάγου) τον Κώστα Τσιαμπάλη.

Να ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε στο Αγρίνιο και κηδεύτηκε στη Ματαράγκα Μεσολογίου ο Χρήστος Γ. Μέρμηγκας.

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Αθανασία Κριτσόβα, το γένος Νικολάου Φωλιά.

— Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στη Βέροια η Ελένη Σπ. Κρανιά.

Θερμά συλλυπητήρια.

ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΜΟΙ

— Παρουσιάστηκαν να υπηρετήσουν στο στρατό οι:

Αντώνιος Γ. Πανάγος
Γεώργιος Ι. Λούπας
Νικόλαος Κ. Πανάγος.

Καλή στρατιωτική θητεία.

ΣΤΡΑΤΕΡΜΕΝΟΙ

— Απολύθηκαν από το στρατό που υπηρετούσαν οι:

Μιχαήλ Ν. Καλαθάς
Ιωάννης Σ. Χολέβας.

Καλοί πολίτες.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Απ' τὸ ἐσωτερικὸ

	Δρχ.
Σωτήριος Χολέβας	1.000
Γλυκερία Λυμπέρη	1.000
Μαρία Σπανού	1.000
Τασία Κατσαντώνη	500
Δημήτριος Μπαλαφούτας	1.000
Ζάχος Γρίβας	1.500
Κωνσταντίνος Πανάγος	2.000
Νικόλαος Μαζιάς	5.000
Βασιλική Παπανικολάου	2.000

Κοινωνικά

Αθαν. Παπαγεωργίου	Δρχ. 1.000
Σωτήριος Αλπογιάννης	5.000
Στέφανος Ασημακάκης	5.000
Αριστείδης Ι. Καλαθάς	5.000
Γεράσιμος Παπαχρήστου	5.000
Θεόδωρος Τζήμας	2.000
Γεώργιος Ν. Μάλλιος	3.000
Γεώργ. Ν. Καραγιάννης	5.000
Αθανάσιος Θ. Καλαθάς	1.500
Κωνσταντίνος Κρανιάς	3.000
Γαυδαληνή Γιοβανοπούλου, το γένος Σ. Κρανιάς	3.000

Αθανάσιος Αγγελάκης	3.000
Χρ. Χαραλαμπίδης	2.000
Νικόλ. Δ. Μπαλαφούτας	3.000
Κωνσταντίνος Σακελιάς	1.000
Κούλα Σακελιά	5.000
Φωφώ Σούζα, το γένος Ι. Κωτσάλου	5.000

Νίτσα Αντ. Φλώρου	3.000
Φώνη Παναγιωτοπούλου, το γένος Α. Φλώρου	2.000
Χάρης Ζάρκου, το γένος Α. Φλώρου	2.000
Κωνσταντίνος Ν. Καραγιάννης	2.000
Ανδρέας Ασημακάκης	10.000
Απόστολος Κ. Φούρλας	2.000
Μαγδαληνή Βλάχου	2.000
Μαγδαληνή Πλατάκου, το γένος Χρ. Αλπογιάννη	1.000
Δημήτριος Καρανδριάς	3.000

Απὸ τὴν Ἀμερικὴ	
Θωμάς Α. Μαζιάς	Δολ. 50
Ειρήνη Γιαννάκου	20
Μάρθα Ζούβελη, το γένος Ιωάννου Φούρλα	50
Ιωάννης Νικ. Λειβαδίτης	15
Βασιλική Στεργίου, το γένος Ράμμου	15

Χρήστος Αλπογιάννης	Δρχ. 4.000
Γιαννούλα Αυγερινού, το γένος Δ. Παπακώστα	5.000

ΔΩΡΕΕΣ
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

— Εις μνήμη της Αλεξάνδρας Αθ. Μάλλιου, ο σύζυγός της Αθανάσιος και ο γιος της Βασίλειος Αθ. Μάλλιος πρόσφεραν για την ανέγερση της Αγίας Παιρασκευής στο Παληνέχωρο 15.000 δρχ. και 5.000 δρχ. στον Σύλλογο.

— Μαρία Ν. Σπανού πρόσφερε στον Σύλλογο 2.000 δρχ. εις μνήμη του αδελφού της Ιωάννου Ν. Σπανού.

— Η Τασία Κατσαντώνη πρόσφερε στο Σύλλογο 2.000 δρχ. εις μνήμη του αδελφού της Ιωάννου Ν. Σπανού.

— Ο Ιωάννης Θωμ. Μαζιάς πρόσφερε στο Σύλλογο 50 δολάρια εις μνήμη του νονού του Ιωάννου Ν. Σπανού.

— Ο Θωμάς Μαζιάς πρόσφερε στο Σύλλογο 20 δολάρια εις μνήμη Αικατερίνης Λιάζη.

— Ανώνυμος πρόσφερε στο Σύλλογο 2.000 δρχ. εις μνήμη Γεωργίου Μαζιά.

— Εις μνήμη της μητέρας τους Ελένης Σπ. Κρανιά, τα παιδιά της Κωνσταντίνος Κρανιάς και Μαγδαληνή Γιοβανοπούλου πρόσφεραν στον Σύλλογο 6.000 δρχ.

— Η Οικογένεια Ιωάννου Λειβαδίτη πρόσφερε 5.000 δρχ. εις μνήμη Ιωάννου Σπανού.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
«ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

Απ' τὸ ἐσωτερικὸ

Συρσίνη Κωνσταντίνου
Μπαλαδήμα Μαρίας
Πλόκα Νικολάου του Δ.
Καλαθά Αθανασίου του Θ.
Αγελλοπούλου Καίτης

Απὸ τὴν Ἀμερικὴ

Μαστροκώστα Λεωνίδα του Γ.
Μπούρα Ελένης
Λειβαδίτη Νικολάου του Ι.
Μάλλιου Ιωάννου του Χρ.
Μπαράκου Γεωργίου

ΕΝΤΥΠΑ ΠΟΥ
ΠΗΡΑΜΕ

«ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ»
«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ»
«ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΗ ΗΧΩ»
«ΕΥΡΗΤΟΣ - ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ»
«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΜΠΛΙΑΝΗΣ»
«ΠΕΡΔΙΚΑΚΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»
«ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΑΝΙΚΑ ΝΕΑ»
«ΘΑΥΜΑΚΟΣ - ΔΟΜΟΚΟΥ»

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
για το υπὸ ἐκδόσει
βιβλίον διευθύνσεων.

Γεώργιος Καλαθάς 10.000

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

— Η δις Βίβιαν Κ. Μάλλιου επέστρεψε από την Αμερική αφού τελείωσε τις σπουδές της παίρνοντας τα πτυχία «EXERCISE SCIENCE» και «ADULT FITNESS» του Πανεπιστημίου Ιλλινόις του Σικάγου.

— Ο Βασίλης Ν. Πατερέκος εισήχθη στην Ελληνική Αστυνομία.

ΞΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
(Περίληψη)

Η σύγχρονη ποίηση με το πολυσύγχο έπος του ΘΑΝΑΣΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ «ΔΙΓΕΝΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ» πλουτίστηκε με ένα πολυσήμαντο έργο. Στους 24.740 περιεκτικούς δεκαπεντασύλλαβους στίχους του, δοκιμάστηκε επιτυχώς η αξία του ποιητή μας ως τεχνίτη και καταγράφηκε η πορεία και η ιδεολογία του πρωταγωνιστή του έργου Διγενή Ακρίτα.

Τελειώνοντας, θέλω να επισημάνω πως η συμβουλή του Θανάση Παπαθανασοπούλου στα Ναυπακτιακά γράμματα είναι μεγάλη. Δικαίως θεωρείται ο άγιος συνεχιστής του κορυφαίου λυρικού Γιώργου Αθάνα, αφού εμπνέεται από το ρουμελιώτικο ήθος και ύφος εκείνου. Και, δεβαίως, άριστα έπραξε η Ακαδημία Αθηνών, η οποία στην πανηγυρική της Συνεδρίαση της 28.12.1990, του απένειμε τη μεγάλη της λογοτεχνική διάκριση, το βραβείο Γιώργου Αθάνα.

Αθήνα, Μάρτιος 1991
ΝΤΙΝΟΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

(Ο κ. Παπαθανασόπουλος και τάγεται από την Περίστα, ο δε κ. Μακρυγιάννης από την Στράνωμα Ναυπακτίας).

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

1η Εκθεση Αιτωλοακαρνανικού
Βιβλίου & Τύπου

9 και 10 Ματίου 1991

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Απονέμεται στον Σύλλογο Νεοχωριτών Ναυπακτίας για την πνευματική του/της προσφορά και την προσπάθεια για την ανάπτυξη του Ν. Αιτωλοακαρνανίας

Για το Κεντρικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
Αλέκος Σάββας

Ο Γεν. Γραμματέας
Γιώργος Αναγνωστόπουλος

Αντίγραφο του Βραβείου που πήρε ο Σύλλογός μας στην 1η Έκθεση Αιτωλοακαρνανικού Βιβλίου και Εντύπου.

ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΕΥΗΝΟΥ

Συνέχεια από την σελ. 1

και από Ναύπακτο προς Αράχοβα. Οι πρώτες εμπειρίες μας είναι δυστυχώς πικρές. Όλο το χειμώνα και την Άνοιξη πολύ ταλαιπωρηθήκαμε από τις γεωτρήσεις. Βαριά μηχανήματα βούλιαξαν το δρόμο μας, τα νερά και οι λάσπες από τα γεωτρήματα και τις διανοιγόμενες στοές χύνονταν αδέσποτα μέσα στο δρόμο και τον έκαναν αδιαβήτη. Και κανένας «αρχιτέκτονας» και «υπεύθυνος» δεν ενδιαφέρθηκε. Ο όποιος εργολάβος ή κάθε κατασκευαστρια εταιρεία θ' αλωνίζει ασύδοτα και ανεξέλεγκτα;

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Οι πληττόμενοι ιδιοκτήτες (οικήματα, χωράφια, δενδροκαλλιέργειες, χειρολείβαδα, δασεκτάσεις) ν' αποζημιωθούν ικανοποιητικά. Και ιδιαίτερα όσοι Νεχωριίτες (τον οικισμό Καλαθαίκα), Αραχοβίτες και Αι-Δημητριάνοι θα «ξεσπιτωθούν».

ΤΡΙΤΟΝ: Να προσεχθεί το θανάσιο φυσικό περιβάλλον, ώστε ν' αλλοιωθεί όσο γίνεται λιγότερο και να μην καταντήσει «ροτόνα» —όνομα και πράμα. Τα εμφανή πράγματα της τεχνητής λίμνης να διατηρήσουν τη φροιογνώμια τους, να μη «σφαχτούν» από τις μολιτόξες και δείχνουν τις χείνες τους πληγές τους.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ και σπονδαιότερο, είναι το οδικό δίκτυο. Ο απενθείας από Άριο Δημήτριο προς Αράχοβα δρόμος θα διακοπεί. Θα μείνουν ή θα τροποποιηθούν δυο οδές, η από Άριο Δημήτριο προς Περγιδόβρηση, Κλεπά, Αράχοβα, και η από Άριο Δημήτριο προς Νεχώρι, Αράχοβα. Ανάγκη δε και οι δυο αυτοί δρόμοι να διαπλευρωθούν και να ασφαλοστρωθούν.

Το Δ.Σ.

ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Παιδιά της επαρχίας, του ίδιου του Θεού με ίχνη αναρχίας μα και ρομαντισμού, κατέβηκαν στην πόλη, στην πόλη την πλατιά με άδειο πορτοφόλι, και με ζεστή καρδιά.

Κυνήγησαν την τύχη, καλύτερες ζωές μα για κακή τους τύχη, πόρτες βρήκαν κλειστές άλλοι εκεί ριζώσαν, πάλεψαν να φανούν άλλοι το μετακίνησαν κι έφυγαν να σωθούν.

Όπου γης και πατρίδα, ήταν το γνωμικό το τέλος της πατρίδας, στο εξωτερικό, πέρασαν τα χρόνια, διαβήκαν οι καιροί, αυτοί πια μεγάλωσαν, κι άλλοι γίναν μικροί.

Όνειρα κάνουν τώρα, να φύγουν από και και στο μικρό χωριό τους, να πάνε ένα πρωί. Όμως υποχρεώσεις, φαμίλιες και δουλειές, τους έχει σκαλωμένους, σε ξένες γειτονιές.

Κάποτε κι αν γυρίσουν, τι άραγε να βρουν αφού αυτούς π' αφήσαν, όλους δεν θα τους δουν και κουρασμένοι γέρουν, σε όνειρα τρελλά, να κάνουν στο χωριό τους, ΔΩΡΑ - ΔΩΡΑ ΠΟΛΛΑ.

Γιατί τα παιδιά τους, τα χρόνια τα παλιά ποτέ τους δεν το βγάλαν, μέσα απ' την καρδιά. Και το χωριό ζητάει, τέτοιες τιμές να δει κι ας έμαθε μονάχο, μονάχο του να ζει!

ΓΙΩΡΓΟΣ Σ. ΜΑΝΤΗΣ

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ

Γύρισε ο μπαρμπα - Γιώργης στο χωριό.

Ξεχείμασε στην πολιτεία κοντά στους γιούς του.

Πού να 'μενε μονάχος μες στο καταχείμωνο;

Η κυρα - Γιώργαινα, η γριά του —Θεός σχωρέσ' την— τ' άφησε χρόνους από καιρό. Τότ' άρχισε και το δράμα του μπαρμπα - Γιώργη.

Φευγάτα τα παιδιά του απ' το χωριό, άλλα στην πολιτεία και άλλα στην Αμερική, τού 'λεγαν και του ξανάλεγαν:

—'Ελα κοντά μας, ρε πατέρα!.. Δε θα περάσεις άσχημα... 'Όλοι σε αγαπάμε!.. Ντροπή!.. Νά 'χεις τόσα παιδιά και συ να κάθεται ολομόναχος!.. Δε σκέφτεσαι τους χωριανούς μας τι θα λένε;..

— Τον κόσμο δεν τον αφουγκράζουμε. Ας λείει ό,τι θέλει...

Δεν την αφήνω εγώ την αγκωνή μου...

Εγώ εδώ γεννήθηκα, εδώ μεγάλωσα, εδώ παντρεύτηκα, εδώ ανάστηκα τη φαμελιά μου, εδώ είναι θαμμένη κι η γριά μου... Να την αφήνω τώρα στα γεράματα;

Και ποίος θ' ανάβει το καντήλι της να βλέπει εκεί κάτω στον άλλο κόσμο;

Δεν πάω πούθενά!..

Κι όσο το έλεγαν τα κότσια του, έμεινε εκεί στην «αγκωνή» του, μόνος, κατάμονος, προσμένοντας τον ταχυδρόμο μόνο.

Και όταν λάβαινε κανένα γράμμα απ' τα παιδιά, έβαζε τα γυαλιά του, το διάβαζε, το ξαναδιάβαζε πολλές φορές, ως να το μάθει «απ' όξω». Τότε το έβαζε στην τσέπη του και τράβαγε ολόισια στο νοιμητήρι του χωριού να πει τα νέα στη γριά, για να χαρεί κι αυτήνη για των παιδιών την προκοπή.

Θα της το διάβαζε κι αυτής, για να μην παραλείψει καμιά του λεπτομέρεια, αλλά ντρεπότανε τους χωριανούς, που θα τον έδωσαν τρελό.

Κι έμεινε στο χωριό πιστός στο λόγο του.

«Μα ο κόσμος δεν είναι από σίδερο»...

Κάποτε τον αφήνουν οι δυνάμεις του. Κάποτε παίρνει την κάτω βόλτα. Κάπου τ' αρθριτικά, κάπου το άσθμα κι η καρδιά, τον έκαναν να ενδώσει.

Βρήκε τη μέση λύση.

Το καλοκαίρι στο χωριό, στην πόλη το χειμώνα.

Και όσο ο καιρός ήτανε θαρής κι έβλεπε χιόνια στα βουνά, έκανε υπομονή. Μα σα «φουσκώναν τα κλαριά» και έμπαινε ο Μάρτης, δεν τον «απάνταγε».

Όλο το μετεωρολογικό δελτίο έβλεπε και σχολίαζε.

Κι όταν η Ε.Μ.Υ. μιλούσε για καλό καιρό, επεδουκίμαζε την πρόβλεψη. Μα σαν προέβλεπε χιόνια και βροχές, τά 'θαζε με την Ευρυδίκη...

— Τρομάρα σου!.. Πού είδες το χειμώνα, που να σε πάρει η οργή; Βάλανε τώρα και τις γυναίκες για να μνατεύουν τον καιρό. Δεν πάνε στα σπίτια τους καλύτερα να πλύνουν κανένα πιάτο...

Αφού μπουμπούκιασε η συκιά κι ίσκιωσαν τα πλατάνια, πάει ο χειμώνας πέρασε...

Και διάβαζε και ξαναδιάβαζε τον Καζαμιά του.

Σ' αυτόν είχε εμπιστοσύνη! Ήτανε μια ζωή ολόκληρη ο μετεωρολογικός του συμβουλάτορας.

Κι όταν περνούσε η Εθνική γιορτή του Μάρτη, έφευγε για το χωριό. Έτσι και φέτος. Βγήκε από νωρίς στο... ξεκαλοκαιριό.

Έδγαλε φτερά, όταν κατέδθηκε απ' τ' αυτοκίνητο. Τον άφησαν οι πόνοι, του πέρασε η «στένωση».

— Καλώς σας δόηκα, χωριανοί, φώναξε, όταν ξεπέζεψε και η ματιά του έλαμψε από χαρά.

Φιλήθηκε με συγγενείς και φίλους, που έτυχαν στην αγορά και τράδηξε κατά το φτωχικό του.

Έδγαλε αναστεναγμό ανακουφίσεως, σαν μπήκε μέσα. Σαν κάτι νά 'φυγε από πάνω του.

Σαν τακτοποιήσει τα πράγματά του, ξάπλωσε στο κρεβάτι, που ήταν δίπλα στο παραγώνι.

Απ' το μυαλό του άρχισαν να περνούνε, όλα τα περασμένα του. Έκλεισε τα μάτια για να θυρεί καλύτερα.

Μικρό παιδάκι στην αρχή ξέγνοιαστο και χαρωπό —όσο η φτώχεια κι οι καιροί επέτρεπαν την ξεγνοιασιά.

Παλικαράκι ατίθασο αργότερα. Γαμπρός κατόπιν. Κι ύστερα φαμελότης.

Όλα διαδίδανε μπροστά στα μάτια του σα σε ταινία κινηματογραφική. Κι άλλοτε αναγάλιαζε κι έσκαζε το χαμόγελο στα πικραμένα χείλη του με τις γαλήνιες εικόνες των ήμερων και ήρεμων καιρών. Κι άλλες πάλι φορές τάραξαν τη γαλήνη εικόνες από χρόνια δίσεκτα και μαύρα.

Κι έμεινε εκεί ακούνητος και ασυγύριστος βλέποντας να ξετυλίγεται ο μίτος των αναθυμύσεων.

Κάποια στιγμή η πόρτα έτριξε. Του φάνηκε πως έτριξε. Κι είδε την κυρα - Γιώργαινα να μπαίνει.

Κι άκουσε ολοκάθαρα, που τού 'λεγε:

— Γιώργη μου, καλωσόρισες...

Πετιέται απάνω. Ανοίγει διάπλατα τα μάτια. Φάχνει με τη ματιά ολόγυρα.

Κανείς μέσα στο σπίτι.

Το σάπιο παραθυρόφυλλο, που κρέμεταν, τριζοβόλούσε μοναχά στο φύσημα τ' αγέρα.

— Να δεις π' αποκοιμήθηκα, μουρμούρισε...

Τι κάθεται εδώ ακόμα. Έπρεπε νά 'χα πάει...

Αρπάζει την τραγιάσκα του, τραβάει την πόρτα πίσω του με πάταγο και βρίσκεται στο δρόμο.

Σε λίγο, να τος, στο κοιμητήρι του χωριού.

Βγάζει απ' το κεφάλι το καπέλο και προχωρεί δισταχτικά.

— Στέκεται κάπου ένοχα, με το κεφάλι κάτω, σαν το παιδάκι που έχανε ζηνιά...

— Καλώς σε δόηκα, Γιώργαινα! εφέλισε.

Και φέτος σ' απάρτησα μονάχη. Κι είχε και δαρυχειμωνιά...

— Το ξέρω... Έχεις δίκιο! Ό,τι και να μου πεις.. εγώ έχω το άδικο...

Τι νά 'κανα ο έρμος όμως; Απόμενα ολομόναχος. Πώς να τα

δγάλω πέρα; Βιάστηκες, θλέπεις, και του λόγου σου να φύγεις.

Στο λάρυγγά του ανέδθηκε ένας κόμπος, που όσο κι αν κατάπινε, δεν έλεγε να κατεβεί.

Έσκυψε κοντά στη γη, σαν νά 'θελε ν' ακούγεται καλύτερα, ν' ακούει πιο καλά σαν νά 'θελε, ακούμπησε στον πέτρινο σταυρό και χάιδεψε τη χλόη, π' άρχισε να χνουδιάζει πάνω στο χώμα ολοπράσινη.

— Που λες, πέρασα χειμώνα μαύρο...

Με περιόρισαν τ' αρθριτικά κι η κοντανάσα με βασάνισε. Κι άνθρωπο να πω τον πόνο μου δεν είχα...

Δε λέω, τα παιδιά μου παραστάθηκαν —ας έχουν την ευχή μας— μα δε με νιώθουν, όπως θα μ' ένιωθες εσύ...

Κι ύστερα εκεί στην πόλη —π' ανάρθεμά την— όξω απ' το σπίτι είσαι ξένος. Κανέννας δε σε ξέρει, κανέναν δε γνωρίζεις.

Περνάς στο δρόμο, χαιρετάς, δε σ' αντιχαιρετίζουν.

Στον καφενέ δεν έχεις συντροφιά. Κάθεσαι μονάχος στη γωνιά και λες, πότε να φύγεις...

—

— Εσύ μιλάς για μοναξιά; Τόσοι δικοί μας αυτού κάτω...

Να δεις στην πολιτεία!.. Μόγος μέσα σε τόσο κόσμο!

Μόνος, κατάμονος και ξένος!

Ως και στην Εκκλησία ξένος!

Σε αγριοκοιτάνε οι Άγιοι, σα να σου λένε:

«Πού άφηκες την Εκκλησία σου, ρε παλιόγερε, και σεργιανάς;»

Ποιος καρτερείς ν' ανάψει ένα κερί στους χωριανούς σου Αγίους;..»

Γυρνάς κατά την Παναγιά, για να συμμεριστεί τον πόνο σου. Σε βλέπει αυστηρά... Δεν έχει τη γλυκάδα της δικιάς μας Παναγιάς. Δεν έχει η ματιά της τη στοργή... Σε βλέπει σα να 'ναι μητριά. Σ' αποθαρρύνει, άμα δε σ' αποδιώχνει...

Γι' αυτό σου λέω, πέρασα μαύρο χειμώνα...

Ο κόμπος τώρα στο λαιμό τον περιόρισε πολύ. Έγινε σαν κουβάρι. Εερρόδηξε, ξεροκατάπιε, μπας και παραμερίσει... Μ' αυτός εκεί...

—

— Δεν είναι τίποτα, γριά, μην κάνεις έτσι...

Να... το λαρύγι μου ξεράθηκε. Αυτό είν' όλο.

Θα κατεβώ στα μαγαζιά, θα πιώ ένα ρακί και θα περάσει.

—

— Δεν άλλαξες, ωρη γριά!.. Μάγγανα με το τίποτα!..

Είπα ένα ρακί!.. Σαν τη ψυχή έχει ένα ρακί!..

Μπα σε καλό σου!..

Εερρόδηξε και πάλι.

— Με περιόρισε ο λαιμός...

Σ' αφήνω τώρα, μα θα ξανάρθω πίσω.

Τώρα που ήρθα στο χωριό, θά 'ρχομαι να τα λέμε. Αλλά να μη μαλώνεις και του λόγου σου!

Φόρεσε το καπέλο του, πήρε τα πόδια δύσκολα και δγήκε στο δρόμο για την αγορά.

Τα δήματά του είναι βαριά. Βαριά σαν την καρδιά του.

π. μ.

ΜΟΝΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟ ΠΟΥ ΗΘΕΛΕ ΔΕΚΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Το βλαχόπουλο ήρθε στόν καιρό του να παντρευτεί, να νοικοκυρευτεί.

— Θέλω παντρείγιά, πατέρα.

— Νά σοῦ βρούμε μιὰ καλή γυναίκα νά τήν πάρεις.

— Θέλω δέκα, μίνια τί νά μου κάμει;

— Μωρέ καλός είσαι...

— Όχι, ἐγώ θέλω δέκα.

— Δέκα θέλεις, δέκα πάρε.

Άλλά πάρε τώρα τή μίνια και σέ δέκα δεκαπέντε μέρες παίρ-

νεις και τή δεύτερη κι αἰτι - αἰτι παίρνεις και τίς ἀποδέλοιπες.

— Άς γένει κι ἔτσι.

Λοιπόν πήρε τήν πρώτη γυναίκα. Σέ δέκα δεκαπέντε μέρες τού λείει ὁ πατέρας του:

— Έλα πάμε νά πάρουμε και τή δεύτερη.

— Δέ θέλω ἄλλη, πατέρα.

— Γιατί, παιδί μου;

— Έτοῦτηνη πού πήρα μοῦ φτάνει και μοῦ περισσεύει...

★ ★ ★

ΝΥΦΗ ΚΑΙ ΠΕΘΕΡΙΚΑ

Μαναξίτες οἱ γέροντοι, ἔλεγαν τότε και πότε νά παντρεύουν τὸ παιδί νά ἰδοῦνε κι αὐτοὶ ἁποστασιά. Ἡδρον δά νύφη τῆς ἀρεσιᾶς τους κι ἔκαμαν γάμους και χαρὲς και ξεφάντωσες τρανές, πού λείει ὁ λόγος.

Διάδθηκαν δύο - τρεῖς μέρες, πού νά μαλλάξει δουλειά ἡ νύφη; «Αἰθάρρευτη εἶναι ἡ τσουπούλα, τί θά κάμει, θά ξεκινήσει», φιθύριζαν συνατοὶ τους οἱ γέροντοι. Διάδθηκε κι ἡ ὁδομάδα, καθησὶν ἡ νύφη.

Λέει ἓνα πρωὶ ἡ γριά:

— Πάρε, γέροντα, τή βαρέλα κι αἰτι γιά νερό!

— Μὲ ρωτᾶς ἂν μπορῶ, ὦ- ὦρη γριά, πῶχω τὸ χέρι μ' ῥάκα!

— Ἀμ κι ἐγώ πού εἶμαι παρμένη κι ἀπ' τὰ δυό, μπορῶ;

Έσὺ νά πᾶς ὁ ἕνας, ἐσὺ νά πᾶς ὁ ἄλλος, κακιώνονταν τάχα, νά ἰδοῦνε τί θά κάμει ἡ νύφη.

Λέει κι ἡ στολιδόνυφη:

— Μὴν κακιώνεστε, χριστιανοί μ', και μᾶς ἀκούει ἡ γειτονιά! βάλτε ἀράδα: σήμερα ὁ ἕνας, ταχιά ὁ ἄλλος.

Αποκάηκαν οἱ καφαλογερόντοι.

ΔΗΜ. Φ.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ Δ.Σ.

☛ Συνέχεια από την σελ. 1

δρος της Κοινότητας κ. Σωτ. Χολέβας έκανε οικονομικό απολογισμό του Κοινοτικού Συμβουλίου για το 1990.

Συγκρόνησε ο Πρόεδρος του Δ.Σ. Κ. Μάντης ενημέρωσε τους κατοίκους με κάθε λεπτομέρεια για το έργο κατασκευής του φράγματος.

Υστερα από συζήτηση αποφασίσθη να μη θεθεί θέμα μη κατασκευής αλλά να παρακολουθείται η υλοποίηση των τεσσάρων σημείων που αναφέρονται στο κύριο άρθρο.

Επίσης έγινε συζήτηση σχετικά με την διακοπή της συγκοινωνίας για το Θέρμο προς Νεχώρι και απεφασίσθη πέραν από τις ενέργειες της Κοινότητας, ο Σύλλογός μας να διαμαρτυρηθεί εγγράφως στη Νομαρχία, στο Υπ. Συγκοινωνιών, στους βουλευτές του Νομού μας και στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Μεσολογγίου, ζητώντας παράλληλα να καταλογιστούν ευθύνες όπου και αν υπάρχουν για τη διακοπή αυτή.

6 Ο Σύλλογός μας έστειλε έγγραφο στη Νομαρχία Αιτωλοακαρνανίας, ζητώντας:

Α'. Να στείλει το αρμόδιο τεχνικό γραφείο της Νομαρχίας, μηχανικό για να ελέγξει τη θετότητα του δρόμου Χάνι Λιόλιου — Γέφυρα Νεοχωρίου.

Β'. Να διατεθεί πίστωση για βελτίωση των εσωτερικών δρόμων του χωριού μας.

Γ'. Να διατεθεί πίστωση για τη χαλικοστρωση του δρόμου από γέφυρα Νεοχω-

ρίου μέχρι Ψηλό Σταυρό.

Δ'. Να σταλούν μηχανήματα για να διαπλατυνθεί ο δρόμος από Άγ. Ιωάννη μέχρι Αράχωβα, ώστε το αυτοκίνητο που δρομολογείται στη γραμμή Ναύπακτος — Αράχωβα να περνά από το Νεχώρι.

7 Το Δ.Σ. έστειλε έγγραφο στον υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Ιωάν. Βαρβιτσιώτη, ζητώντας να επανδρωθεί το συντομότερο, με στρατιωτικό ιατρό το Ιατρείο Αράχωβας.

8 Στις 4 Ιουνίου ο Πρόεδρος του Δ.Σ. Κ. Μάντης μαζί με τον Πρόεδρο του Συλλόγου Αγίου Δημητρίου Λεωνίδα Κωλέτα, Αράχοβας Γεώργιο Γαλανόπουλο και τον κ. Δ. Παπακώστα επισκέφθησαν τον αναπληρωτή υπουργό ΥΠΕΧΩΔΕ κ. Αχιλλέα Καραμανλή και συζήτησαν το θέμα κατασκευής του φράγματος ΕΥΗΝΟΥ.

Οι άνω εκπρόσωποι εξέθεσαν τας απόψεις των στο θέμα αυτό, και ο κ. υπουργός μας δήλωσε ότι το φράγμα θα γίνει οπωσδήποτε, ότι ο δρόμος Ναυπάκτου — Άγ. Δημητρίου και κατ' επέκταση προς Ευρυτανία θα γίνει, και θα ασφαλοστρωθεί, και σε κάποια στιγμή θα ασφαλοστρωθούν και οι παρακαμπτήριοι δρόμοι που οδηγούν προς Νεχώρι, Αράχωβα, Κλεπά κ.λπ.

Το έργο κατασκευής του φράγματος θα δημοπρατηθεί μέσα στον Ιούλιο και Αύγουστο ή Σεπτέμβριο θα εγκτασταθεί ο εργολάβος.

ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΝΕΧΩΡΙΟΥ (Ιδρυθείσα το 1937)

Τη στιγμή που ο ελληνικός και παγκόσμιος Τύπος ασχολείται σοβαρά με τη σωτηρία της πανίδας και χλωρίδας και με το οικολογικό πρόβλημα της ανθρωπότητας, το μέλλον της οποίας επισημαίνεται ότι απειλείται και οποιαδήποτε αδράνεια, ή καθυστέρηση στη λήψη μέτρων μπορεί να αποβεί καταστροφική για τον πλανήτη μας, φρονούμε ότι είναι πολύ επίκαιρο και χρήσιμο να αναφερθούμε στη «ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΝΕΧΩΡΙΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ», η οποία ιδρύθηκε την 1η Αυγούστου 1937, δηλαδή εδώ και 54 χρόνια, από ορισμένους ευαίσθητους, πρωτοποριακούς και προοδευτικούς Νεχωρίτες της εποχής εκείνης.

Αποκτά ιδιαίτερη και σημαντική σημασία η ίδρυση μιας τέτοιας αξιόποινης Ένωσης στο χωριό μας, σε μια εποχή που η ρύπανση της ατμόσφαιρας και η διατάραξη του οικοσυστήματος ήταν άγνωστα θέματα όχι μόνο στο χωριό μας, αλλά και στην Ελλάδα και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Ο γράφων το παρόν θέμα αισθάνεται ξεχωριστή τιμή και ευχαρίστηση, διότι έγινε παρολήπτης ενός αντίτυπου του Καταστατικού της Φιλοδασικής Ένωσης Νεχωρίου, το οποίο του έδωσε την αφορμή να ασχοληθεί με αυτό και να δει το φως της δημοσιότητας δια του Δελτίου του ΝΕΧΩΡΙΤΗ.

Η αναφορά στηρίζεται στο Καταστατικό αυτό και στις προφορικές πληροφορίες των επιζώντων σήμερα μελών του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης αυτής.

Το Καταστατικό αποτελείτο από 28 άρθρα και νομίζουμε ότι αφετηριακά πρέπει να παραθέσουμε τα δύο (2) πρώτα άρθρα αυτού, όπως ακριβώς διατυπώθηκαν σ' αυτό και στην επίσημη τότε γλώσσα του Κράτους.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον

Ιδρύεται εν Νεχωρίω σωματείο υπό την επωνυμία «Φιλοδασική Ένωση Νεχωρίου».

ΑΡΘΡΟΝ 2ον

Σκοπός του Σωματείου είναι:

«Η προστασία του υπάρχοντος φυσικού περιβάλλοντος εν γένει εν Νεχωρίω και τη περιφέρειά αυτού.

Η επαύξησις αυτού δια δημιουργίας δασών επί γυμνών, ή υπό αραιάς και πενιχράς βλαστήσεως κεκαλυμμένων εκτάσεων ή τοιούτων αποδασουμένων συνεπειών πυρκαϊών, η δημιουργία πάρκων, κήπων και δεικνυστικών εντός της περιφέρειας Νεχωρίου και εις τας περί αυτήν εξοχάς.

Η προαγωγή της ιδέας της προς το πράσινο αγάπης και η δημιουργία φιλοδασικής και φιλοδένδρου συνειδήσεως παρά τω λαώ.

Για να αντιληφθεί κανείς τη σημασία της ίδρυσης της Ένωσης αυτής, πρέπει να λάβει

υπόψη του ότι οι Εθνικοί δρυμοί, ή Εθνικά πάρκα όπως λέγονται παγκοσμίως, του Ολύμπου (Βουνό των Θεών) και του Παρνασσού (Βουνό των Μουσών), ιδρύθηκαν το 1938, δηλαδή ένα (1) χρόνο αργότερα από την ίδρυση της Φιλοδασικής Ένωσης του Νεχωρίου. Βεβαίως δεν θα επιζητήσουμε σύγκριση με τους εκτός Ελλάδος ιδρυθέντες δρυμούς, δεδομένου ότι το πρώτο Εθνικό Πάρκο στον Κόσμο ιδρύθηκε στο Γελοωτσόουν των Η.Π.Α. το έτος 1872.

Σχετικά με την σημασία προστασίας των δασών ο Πρόεδρος των Η.Π.Α. Φρανκλίνος Ρούσβελτ είπε: «Ο πολιτισμός μιας χώρας μπορεί να κριθεί και από τον τρόπο που διαχειρίζεται και προστατεύει τα Εθνικά της Πάρκα».

Αρχικός εμπνευστής της ίδρυσης της Ένωσης ήταν ο γνωστός ρέκτης συγγραφέας μας κ. Αλέξανδρος Φλώρος ο οποίος μαζί με τον συγγραφέα μας κ. Αντώνιο Παπαλέξη πήραν την πρωτοποριακή πρωτοβουλία και προώθησαν από κοινού, χωρίς οπισθοδουλία την υλοποίηση του σημαντικού αυτού θέματος. Ήταν και οι δύο τους φιλοπρόοδοι και λάτρεις του φυσικού πράσινου, του καθαρού περιβάλλοντος και της φύσης του χωριού.

Η φροντίδα και η μέριμνα, για την απαιτούμενη έγκριση του Καταστατικού από το αρμόδιο Πρωτοδικείο Μεσολογίου, ανατέθηκε στον αείμνηστο Δικηγόρο Μεσολογγίου και μετέπειτα Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας Κωνσταντίνο Πετρόπουλο, ο οποίος προέβη στις δέουσες διαδικαστικές ενέργειες για την τελική του έγκριση.

Όπως προκύπτει από το αντίτυπο του Καταστατικού το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης απαρτίστηκε ως εξής:

Πρόεδρος Αλέξ. Γ. Φλώρος. Μέλη Αντ. Αλ. Παπαλέξης, Νικ. Γ. Μάλλιος, Γεώργ. Αθ. Σγάγιας, Κωνστ. Ν. Βλάχος.

Οι κ.κ. Αλέξανδρος Φλώρος και Αντώνιος Παπαλέξης ήταν τότε φοιτητές Πανεπιστημίου (Νομικής και Φιλολογίας αντίστοιχα) και σαν πιο εγγράμματοι ανέλαβαν να ενημερώσουν τους χωριανούς για το σκοπό, την αποστολή και τη σημασία της Ένωσης.

Οργανώθηκαν και πραγματοποιήθηκαν διαλέξεις στο Σχολείο του χωριού όπου ο κ. Αλέξανδρος Φλώρος ανέπτυξε το θέμα για τα αγαθά των δασών και έφερε για παράδειγμα τη Μακεδονία, όπου υπήρχαν πολλά δάση, τα οποία συντελούν στην καθαρή και υγιεινή ατμόσφαιρα, στις πολλές βροχοπτώσεις, στη μη διάβρωση του εδάφους, στη δημιουργία γόνιμου χώματος, και παρέχουν στον άνθρωπο χρήσιμα δασικά προϊόντα.

Η Φιλοδασική Ένωση του χωριού προέβη τότε και σε συγκεκριμένα έργα, όπως η περίφραξη και η δεικνυστική της

πλατείας του 'Αϊ Γιάννη. Αυτά προστάτευσαν το χωριό από εδαφικές καθιζήσεις και στόλισαν το τοπίο. Στην προσπάθεια αυτή δεν έλλειψαν βέβαια και οι αντιδράσεις ορισμένων χωριανών, για διάφορους ευνόητους λόγους και ολιγωρίες οργάνων.

Επακολούθησαν ο πόλεμος του 1940 και η Κατοχή, οπότε η Φιλοδασική Ένωση αδρανοποιήθηκε, ατόνησε και όπως ήταν φυσικό ανακόπηκε η περαιτέρω δράση της.

Κλείνοντας εδώ το παρόν θέμα παραθέτουμε σαν επίλογο το άρθρο 26 του Καταστατικού, το οποίο περιέχει υψιπέτιδες έννοιες και πολύτιμα νοήματα, διδακτικά και επίκαιρα στην εποχή μας.

ΠΡΑΣΙΝΗ ΕΟΡΤΗ

ΑΡΘΡΟΝ 26ον

«Η Ένωσις εν τη αποστολή αυτής όπως εμπνεύση την αγάπην και την συμπάθειαν των πολιτών προς τα δένδρα και την φύσιν, τελεί κατ' έτος επίσημον πρασινην εορτήν κατά τινα ημέραν εργάσιμον ημισοριζομένην υπό του Διοικητικού Συμβουλίου και των Προϊσταμένων των σχολείων ή άλλων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, καθ' ην οι μαθηταί πάντων των σχολείων μετά τον αγιασμόν και τον πανηγυρικών της ημέρας υπό την οδηγίαν των διδασκάλων των, τα μέλη της Ενώσεως και οι λοιποί παρευρισκόμενοι πολίται σπείρουν σπόρους, ή φυτεύουσιν δασικά ή άλλα δένδρα επί των πέριξ λόφων και δουνών, ή άλλων καταλλήλων εκτάσεων και υπόσχονται ότι θα συντρέχουν την Ένωσιν εις την προστασίαν εν γένει των ωφελίμων δένδρων, πτηνών και ζώων.

Η Ένωσις επιφυλάσσει το δικαίωμα όπως απονέμη έπαινον ή μικράν αμοιβήν εις πάντας εν γένει τους ιδίαις χερσιν αναπτύξαντας αριθμό τινα δένδρων ετησίως».

Στις 21 Μαρτίου 1991, όπως κάθε χρόνο, γιορτάστηκε η παγκόσμια «ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΑΣΟΠΟΝΙΑΣ» και ακούστηκαν μηνύματα και ευχές από επίσημη χείλη της Πολιτείας και των διαφόρων φορέων της χώρας μας.

Οι απόψεις όλων εστιάζονται στο ότι η δασοπροστασία αποτελεί το πρώτο υπαρξιακό πρόβλημα της Ελλάδος και ολόκληρης της Υφηλίου.

Γι' αυτό εμείς όλοι ανεξαιρέτα πρέπει να σκεφθούμε «το δασικό αύριο» του χωριού μας, της περιοχής μας, της Ελλάδος μας να προστατεύσουμε και να αυξήσουμε, πάση θυσία, τα δάση μας, για την ποιότητα της ζωής μας και τον εξωραϊσμό των τοπίων μας.

Το Καταστατικό της «Φιλοδασικής Ένωσης Νεχωρίου» πρέπει να μας εμπνέει και να μας καθοδηγεί, ώστε να μην προσφέρουμε τον οβολό μας στην καταστροφή του φυτικού βασιλείου, του φυτικού επι-

Πάλι τον Αύγουστο

Συνηθίζεται στην δουλειά μου, μια - δυο φορές το μήνα να συζητούμε τυχόν θέματα που μας απασχολούν.

Στην τελευταία μας αυτή μικρή συνάντηση συζητήσαμε για τις άδειες του καλοκαιριού.

«Εγώ θέλω τον Ιούνιο», είπε ο πρώτος.

«Εγώ τις πρώτες μέρες του Σεπτεμβρίου» είπε ο δεύτερος.

«Εγώ τον Ιούλιο», είπε ένας τρίτος.

«Ο Θανάσης, ξέρουμε, θα πάρει τον Αύγουστο», συμπλήρωσε κάποιος πριν καλά - καλά προλάβω να μιλήσω.

Αλήθεια, πού το ήξερε; Μήπως είχε γίνει —αν και σχετικά νέος στη δουλειά— μια μικρή συνήθεια;

Δεν είχα σκοπό να δικαιολογήσω αυτή την επιμονή μου αλλά αργότερα, σκέφτηκα να μην αφήσω την ευκαιρία να πάει χαμένη.

Τους είχα μιλήσει και άλλη φορά για το χωριό, μα τώρα που ήμασταν όλοι μαζί έπρεπε να ξαναμιλήσω.

Αρχισα λοιπόν, να τους λέω για το μικρό αλλά όμορφο αυτό γραφικό χωριό που υπομονετικά στερωνόμουν εκεί πάνω μας περιμένει κάθε χρόνο.

Για τη χαρά που νιώθεις όταν περνώντας την ταμπέλα που λέει «ΝΕΧΩΡΙ» στρίβεις για τελευταία φορά πριν κατηφορήσεις στην πλατεία του χωριού.

Για το απλό, αληθινό καλωσόρισμα που ακούς, πριν καλά - καλά προλάβεις μου διασμένος όπως είσαι να κατεβείς από το αυτοκίνητο.

Για την ηρεμία και γαλήνη που σου προσφέρει αυτό το γεμάτο πράσινο τοπίο.

Για την ξεκούραση που πραγματικά απολαμβάνεις, όταν αμέριμνος το πρωί κάτεις από τον ίσιο του γεροπλάτανου επιδίδεις σε τοπικά αγωνίσματα, κυρίως επιτραπέζια, κερδίζοντας ή χάνοντας το συνηθισμένο πια τσιπουράκι.

Για την ξενοιασιά που σου προσφέρει το χωριό που φτάνει σε σημείο τέτοιο ώστε να μπερδεύεις ακόμα και τις ημέρες και τις ημερομηνίες.

Για την χαρά που νιώθεις, όταν το θράδυ μαζεμένοι όλοι στο ίδιο πάντα μέρος —χωρίς αυτό να σε ενοχλεί— σε βρίσκει το πρωί με το τραγούδι στο στόμα.

Ακόμα και για την ευλάβεια με την οποία παρακο-

λουθείς τις παρακλήσεις στην Παναγία μας.

Όταν δε ξημερώσει η γιορτή Της για την αγάπη του χωριού που μαζεμένο στο προαύλιο της εκκλησίας ανταλλάσσει ευχές.

Για την ομορφιά του τριήμερου πανηγυριού μας που θέλοντας και μη σε κρατά ξάγρυπνο μέρες ολόκληρες πάνω στον ξύλινο πάγκο.

Τους μίλησα δε στο τέλος και για μια εκδήλωση που είμαι σίγουρος ότι γίνεται μόνο στο χωριό μας.

Για την καθιερωμένη πια φασολάδα. Μια θραδιά, ίσως η καλύτερη από όλες, που ξεκινά με φαί, κρασί, τραγούδι και κλείνει με κάποια ομαδικά παιχνίδια από μας τους νέους, λέγοντας εκείνο το θράδυ το καλό χειμώνα και δίνοντας την υπόσχεσή μας για του χρόνου.

Τους είπα ακόμα και για το πόσο βαρειά και μεγάλη είναι η ανηφόρα για την πλατεία του χωριού, την εσόμενη μέρα που αναγκασμένος από διάφορες υποχρεώσεις, φορτώνεις τις βαλίτσες στο αυτοκίνητο για να επιστρέψεις στο «σπίτι» σου.

Ήμουν σίγουρος ότι τους είχα πείσει γιατί θα έπαιρναν άδεια τον Αύγουστο.

Για να είμαι όσο γίνεται πιο κοντά σ' όλες αυτές τις ομορφίες.

«Εάν είναι έτσι τότε να μας φιλοξενήσεις κάποια χρονιά» είπε ένας βγάζοντας και τους άλλους από τη δύσκολη θέση.

«Ευχαρίστως» βιάστηκα να απαντήσω.

Υστερα όμως που το καλοσκέφτηκα το μετάνιωσα. Όχι γιατί δεν ήθελα να μοιραστώ αυτές τις χαρές και με άλλους, αλλά γιατί ήμουν σίγουρος ότι από την επόμενη χρονιά όλοι θα ήθελαν άδεια τον Αύγουστο.

ΘΑΝ. Ι. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 72.37.557 — 76.45.280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Δεν είναι δυνατόν να είμαστε πλήρως ενημερωμένοι και στο χρόνο που πρέπει για τα κοινωνικά θέματα.

Έτσι θα λείψουν και τα μικροπαράπονα που κάπου - κάπου ακούγονται.

* ΠΩΛΕΙΤΑΙ ταχύπλοο 6,80 με καμπίνα, τουαλέτα, ντους και ψυγείο. Ή μηχανή του είναι Έσσο - Έξω Βόλβο Πέντα 140, σε άριστη κατάσταση και με θέση σε λιμάνι του Φαλήρου. Πληροφορίες στο τηλέφωνο 52.36.835.

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΙΑΤΡΙΚΟ ΘΕΜΑ

(Συμβουλές για ένα ανώδυνο καλοκαίρι)

Αναδημοσιεύουμε την παρακάτω συνέντευξη του Επικουρου Καθηγητή του Κέντρου Δηλητηριάσεων, συμπατριώτη μας κ. Παύλου Βλάχου, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «ΒΗΜΑ» στις 24 Ιουνίου 1990.

Το ελαφρύ καλοκαιρινό ντύσιμο προκαλεί τα πολυποίκιλα έντομα να μας τσιμπήσουν. Παράλληλα οι πολύμορφοι περίπατοι στην ύπαιθρο μας φέρνουν σε επαφή με σκορπιούς ή φίδια. Και τέτοιες συναντήσεις δεν είναι ούτε ευχάριστες, ούτε προειδοποιούν. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τις επιθέσεις των ερπετών και των εντόμων. Να ξέρουμε τουλάχιστον τι να κάνουμε εκείνη την ώρα.

Εκτός εξαιρέσεων πάντως, τα διάφορα τσιμπήματα, αν και είναι επώδυνα, δεν είναι επικίνδυνα. Χρειάζεται ετοιμότητα και ψυχραιμία στην αντιμετώπισή τους. Ο διευθυντής του Κέντρου Δηλητηριάσεων, επικουρος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Παύλος Βλάχος επισημαίνει τους καλοκαιρινούς «εισβολείς» και δίνει λύσεις για ένα ανώδυνο καλοκαίρι.

— **Κύριε Βλάχε, το καλοκαίρι που κυκλοφορούμε ελαφρά ντυμένοι, ποιοι κίνδυνοι από τσιμπήματα μας «απειλούν»;**

«Τα πιο συνηθισμένα τσιμπήματα είναι αυτά από τα έντομα, όπως είναι οι μέλισσες, οι σφήκες ή οι μπάμπουρες. Ακόμη υπάρχει ένα είδος αράχνης που είναι δηλητηριώδης, ενώ από τη σαρανταποδαρούσα το τσίμπημα είναι ελαφρύ και τοπικό. Παράλληλα πρέπει να επισημάνουμε τα τσιμπήματα από σκορπίο, τα οποία αν και είναι πολύ επώδυνα, δεν είναι επικίνδυνα. Υπάρχουν όμως και τσιμπήματα μέσα στη θάλασσα από τις γνωστές μας μέδουσες και τσούχρες, από τον σκορπιό της θάλασσας και από ορισμένα δηλητηριώδη ψάρια».

— **Ποια είναι τα συμπτώματα από τα τσιμπήματα των εντόμων;**

«Κατ' αρχήν πρέπει να πούμε ότι υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο κεντρί της μέλισσας και της σφήκας. Σε άτομα χωρίς ειδική ευαισθησία, στο σημείο όπου έγινε το τσίμπημα προκαλείται πόνος, ελαφρύ οίδημα, ερυθρότητα και συνήθως κνησμός. Η όλη αντίδραση διαρκεί από μία έως μερικές ώρες. Το οίδημα πολλές φορές διαρκεί ένα - δύο εικοσιτετράωρα. Αν όμως το τσίμπημα γίνει σε ευαίσθητες περιοχές (όπως βλέφαρα ή γεννητικά όργανα), τότε το οίδημα είναι πολύ εκτεταμένο. Σπανίως το έντομο μπορεί να μπει στο στόμα—πάνω σε ψωμί ή φαγητό—και να κεντρίσει το στόμα ή τον φάρυγγα. Αν συμβεί όμως κάτι τέτοιο, το οίδημα είναι τότε πολύ επικίνδυνο».

— **Τα συμπτώματα που αναφέρατε είναι τοπικά και αφορούν άτομα που δεν έχουν ειδικά προβλήματα. Τι γίνεται με τα ευαίσθητα άτομα;**

«Στα ευαίσθητα άτομα αναπτύσσονται γενικότερα συμπτώματα και είναι ποικίλου βαθμού, από ελαφρά μέχρι πολύ βαριά. Πιο συγκεκριμένα παρουσιάζεται

ανησυχία, κνησμός σε όλο το σώμα, αδιαθεσία, ζάλη, έμετος, αναπνευστική δυσχέρεια, ή ακόμη και πτώση της πίεσης, κυάνωση και απώλεια συνείδησης. Έχει αναφερθεί οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου σε άτομα με αλλεργικό σοκ μετά από τσίμπημα σφήκας».

— **Πώς πρέπει να αντιδράσουμε μετά από ένα τσίμπημα; Τι θεραπεία υπάρχει, κύριε καθηγητά;**

«Εάν το κεντρί έμεινε μέσα στο δέρμα πρέπει να αφαιρεθεί το ταχύτερο, γιατί με τις αυτόματες συσπάσεις του σώματος εκχύνεται συνεχώς δηλητήριο στον οργανισμό. Η αφαίρεση όμως δεν πρέπει να γίνει με την πίεση των δακτύλων, γιατί τότε εισάγεται στο δέρμα περισσότερο δηλητήριο. Για την αφαίρεση πρέπει να χρησιμοποιήσουμε ένα κοφτερό αντικείμενο ή το νύχι μας. Στη συνέχεια πρέπει να καθαρίσουμε το σημείο με σαπούνι ή αντισηπτικό διάλυμα. Ανάλογα με τη σοβαρότητα του τσιμπήματος χορηγούνται αντιισταμινικές ή κορτιζονούχες αλοιφές. Σε βαριές καταστάσεις και ανάλογα με τα συμπτώματα, χορηγείται οξυγόνο και διατηρείται η αρτηριακή πίεση».

— **Μπορούμε να μιλάμε για προφύλαξη;**

«Τα άτομα που ξέρουν ότι είναι ευαίσθητα στα τσιμπήματα των εντόμων πρέπει να αποφεύγουν περιοχές και συνθήκες που προσελκύουν τα έντομα. Πρέπει να αποφεύγουν τα λουλούδια στην ύπαιθρο, καθώς και τα ρούχα με έντονα χρώματα. Τελευταίως γίνεται προσπάθεια απευαισθητοποίησης των ευαίσθητων ατόμων με αντιγόνα από το δηλητήριο μόνο και όχι από ολόκληρο το σώμα του εντόμου. Τα μέχρι τώρα αποτελέσματα είναι θετικά».

— **Αναφερθήκατε και στα δαγκώματα από φίδια. Υπάρχουν δηλητηριώδη φίδια στην Ελλάδα και τι πρέπει να κάνουμε στην περίπτωση δαγκώματος;**

«Κατ' αρχήν πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι από τα διάφορα είδη φιδιών μόνο μερικά είναι δηλητηριώδη και οι περισσότεροι θάνατοι από φίδια σημειώνονται στις τροπικές χώρες. Στη χώρα μας υπάρχουν δύο είδη έχιδνας που είναι δηλητηριώδη. Στις περισσότερες περιπτώσεις τα τσιμπήματα προέρχονται από μη δηλητηριώδη φίδια, ενώ οι θάνατοι είναι ελάχιστοι.

Τη στιγμή του τσιμπήματος ο πόνος είναι ισχυρός και συγχρόνως εμφανίζεται σκληρό οίδημα με φυσαλίδες. Η ένταση και η έκταση των τοπικών φαινομένων εξαρτάται από το είδος του φιδιού και από το σημείο του τσιμπήματος. Πάντως σε μία τέτοια περίπτωση πρέπει να μείνουμε ακίνητοι, και ιδιαίτερα το μέλος εκείνο του σώματός μας που δέχθηκε το τσίμπημα. Έτσι θα εμποδισθεί η ταχεία απορρόφηση

του δηλητηρίου. Για το θέμα της θεραπείας υπάρχει μεγάλη σύγχυση, γιατί τα επιστημονικά δεδομένα συγχέονται με τα στοιχεία της λαϊκής ιατρικής. Οι τρόποι που συνήθως εφαρμόζονται (περίδεση του μέλους που δέχθηκε το τσίμπημα, πάγος, τοπική καυτηρίαση) δεν είναι αποτελεσματικοί. Αντίθετα δημιουργούν κινδύνους (διάβρωση, μόλυνση) και επιδεινώνουν την κατάσταση του ασθενούς. Τοπικά, μόνο καθαρισμός του τραύματος συνιστάται, καθώς και χορήγηση αντιτετανικού ορού. Ακόμη απαγορεύεται η χρήση οινόπνευματων ποτών, διότι έτσι διευκολύνεται η κυκλοφορία του δηλητηρίου. Πάντως είναι απαραίτητη η ιατρική παρακολούθηση για ένα, τουλάχιστον, εικοσιτετράωρο».

— **Τι μπορούμε να κάνουμε προληπτικά για τα φίδια;**

«Αυτό που μπορούμε να κάνουμε, είναι να αποφεύγουμε να περπατάμε με γυμνά πόδια σε περιοχές που δεν ελέγχουμε. Ακόμη πρέπει να αποφεύγουμε τα μέρη με πυκνά χόρτα, καθώς και το περπάτημα στα σκοτεινά. Ας μην ξεχνάμε όμως ότι τα φίδια δεν επιτίθενται από μόνα τους. Μόνο όταν νιώσουν ότι απειλούνται κάνουν επίθεση».

— **Για τους σκορπιούς, ξηράς και θάλασσας, τι συνιστάτε;**

«Για τον σκορπίο ξηράς, μόνον τοπικός καθαρισμός και χορήγηση παυσίπονου (όχι μορφίνη). Συνήθως οι σκορπιοί βρίσκονται κάτω από πέτρες και σε σκοτεινά σημεία. Τα συμπτώματα από το τσίμπημα είναι τοπικά και ο πόνος διαρκεί από λίγες ώρες έως ένα εικοσιτετράωρο. Παράλληλα μπορεί να εμφανισθεί τοπικό οίδημα και μία γενική ανησυχία με εμετό και διαχύρροια. Ειδικός ορός δεν υπάρχει αλλά ούτε και φαίνεται να χρειάζεται. Για τον σκορπίο της θάλασσας, όπως και για τα τσιμπήματα από τα άλλα δηλητηριώδη ψάρια—δράκαινα, σμέρνα—συνιστάται η χρήση αντιισταμινικών και αναλγητικών. Συνήθως ο πόνος είναι τοπικός και το οίδημα δεν επεκτείνεται. Σπανίως εμφανίζονται στο «θύμα» ταχυκαρδίες ή πτώση της πίεσης. Από τα μέχρι τώρα περιστατικά που έχουμε αντιμετωπίσει στο Κέντρο Δηλητηριάσεων, όλες οι περιπτώσεις είχαν καλή έκβαση».

— **Τι πρέπει να κάνουμε όταν μας τσιμπήσει μία τσούχτρα;**

«Συνήθως τα τσιμπήματα από τσούχρες ή μέδουσες δημιουργούν ένα αίσθημα σαν να πέρασε ηλεκτρικό ρεύμα. Δημιουργείται κνησμός ή και οίδημα, ενώ μερικές φορές αποτυπώνεται στο δέρμα το σχήμα της τσούχτρας. Ο πόνος είναι τοπικός και σπάνια εμφανίζονται γενικότερα συμπτώματα (εμετός, δύσπνοια, διάρροια κ.ά.). Το πρώτο που μπορούμε να κάνουμε είναι να αφαιρέσουμε με ταλκ όσα νημάτια της τσούχτρας έχουν απομείνει στο δέρμα μας. Έπειτα μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

➡ Συνέχεια από την σελ. 1

— Το φράγμα θα γίνει λίγο πιο κάτω από τη σημερινή γέφυρα του Νεοχωρίου.

— Θα έχει ύψος 90 μ., μήκος 600 μ. και ολικό όγκος 7 εκ. μ3 περίπου.

— Το φράγμα θα είναι χωμάτινο ή λιθόρριπο με αδιάπεραστο πυρήνα, φίλτρα, στρώσεις σταθεροποίησης και στρώσεις προστασίας ανάντη και κατάντη του σώματος.

Η θεμελίωση του φράγματος γίνεται σε φλύσχη με έντονη παρουσία παχυσάρκιδους ψαμμιτικού υλικού στα αντερείσματα με ευνοϊκή διεύθυνση και κλίση προς τα ανάντη. Η στεγανοποίηση του υπεδάφους θα γίνει με κουρτίνα τιμεντενέσεων.

— **Σήραγγα υδροληψίας.**

— Η είσοδος της σήραγγας βρίσκεται περί τα 1.400 μ., έναντι της γέφυρας Νεοχωρίου, Ν.Α. του φράγματος με στάθμη πυθμένα + 432 μ. Η τελική διάμετρός του θα είναι 3,50 μ. και το συνολικό μήκος 30.130 μ. Προβλέπεται πολυγωνική με 4 ευθύγραμμα τμήματα.

α) Σήραγγα Αγ. Δημητρίου 7.990 μ.

β) Σήραγγα Αμπελακιώτισσας 7.570 μ.

γ) Σήραγγα Τερψιθέας 7.940 μ. και

δ) Σήραγγα Κροκυλείου 4.630 μ.

— Η διανομή αυτών των τμημάτων θα γίνεται ταυτόχρονα από τέσσερα μέτωπα. Για την είσοδο - έξοδο των μηχανημάτων διάνοιξης και την εξασφάλιση προσπέλασης ή επιθεώρησης, αλλά και την εκκένωση της σήραγγας θα διανοιχτούν αντίστοιχες σήραγγες συνολικού μήκους 3,50 χλμ.

— Η έξοδος της σήραγγας γίνεται στον παραπόταμο του Μόρνου «Κόκκινο» ανατολικά του οικισμού Αρπάδες (ή Ρουμπάδες) με στάθμη πυθμένα + 422 μ.

— Η εκτροπή του Ευήνου θα ενισχύσει την συνολική παροχή του συστήματος Μόρνου με περισσότερα από 900 εκατομμύρια κ.μ. νερού ετησίως.

— Η εγκατάσταση του εργολάθου υπολογίζεται να γί-

νει τον ερχόμενο Αύγουστο, με στόχο το έργο να τελειώσει το τέλος του 1994.

(Τα στοιχεία πάρθηκαν από την εφημερίδα «ΝΑΥ-ΠΑΚΤΙΑΚΗ» της ΟΣΥΝ, και έχουν δημοσιευθεί στην ειδική έκδοση «HELLENES NEWS ΕΞΠΡΕΣ», με τίτλο «ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ 1991» (Μάρτιος 1991), Π.Β. και ΕΞΠΡΕΣ 21.2.1991 και 28.3.91. Από τα στοιχεία που παραθέτουμε, υπολογίζουμε ότι η στάθμη της λίμνης θα φθάσει στο ύψος του σπιτιού του Μ. Καλαθά, ή λίγο πιο πάνω πλησίον του Αγίου Νικολάου, και από το μέρος του Κλεινοβίτη, θα φθάσει στη συμβολή Κλεινοβίτη - Καλαμίτη μέχρι το μύλο του Καλαθά, και ελπίζουμε ότι δεν θα καλύψει το δρόμο προσπέλασης προς την Αράχωβα.

Στο άλλο φύλλο ελπίζουμε να σας ενημερώσουμε πλήρως, διότι ίσως να έχουμε στα χέρια μας την Οικονομοτεχνική και Περιβαλλοντολογική μελέτη.

— Επίσης οι τεχνικές εταιρείες που ενδιαφέρονται να αναλάβουν την κατασκευή του φράγματος (αντιπρόσωποι ήρθαν στο χωριό), άρχισαν να ζητούν σπίτια για να στεγάσουν εργάτες που θα εργαστούν στα φράγματα. Ήδη 3-4 σπίτια παραχωρούνται για το σκοπό αυτό. Όποιος επιθυμεί να παραχωρήσει σπίτι να έρθει σε επαφή με τα μέλη του Δ.Σ. για να κατατοπιστεί στις λεπτομέρειες. Το ενόικιο πιστεύουμε θα είναι ικανοποιητικό και μάλιστα εάν κάποιο σπίτι χρειάζεται μικροεπισκευές, οι εταιρείες θα αναλάβουν την επισκευή και την συμπλήρωση τυχόν ελλείψεων.

③ Στο χωριό μας άρχισε να λειτουργεί κατά διαστήματα, ερασιτεχνικός ραδιοφωνικός σταθμός, με τίτλο «Σταθμός του Νεοχωρίου της Αγάπης και της Νοσταλγίας» που παρουσιάζουν οι: Γεώργιος Κ. Πανάγος, Κωνσταντίνος Βαρβέρης και Αριστέιδης Ι. Πανάγος. Έχει εμβέλεια μέχρι την Αράχωβα και Κλεπά, και μεταδίδει συνήθως δημοτική μουσική.

④ Επίσης σας γνωρίζουμε ότι ο δρόμος Δομνίστα - Νεχώρι είναι σε πολύ καλή κατάσταση.

⑤ Κατόπιν ενεργειών του υφυπουργού Οικονομικών επιχορηγήθηκε η Κοινότητα μας για διάφορα έργα με το ποσόν των 500.000 δρχ.

αντιισταμινική ή κορτιζονούχα αλοιφή».

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ο Σύλλογός μας θα ευχαριστηθεί να δημοσιεύσει και άλλων ιατρών, άρθρα, εφ' όσον μας αποσταλούν.

Το Δ.Σ.

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύμφωνη των σχέσεων των άπανταχού συγχωριανών, τρέχει στους άσθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την αγάπη των Νεοχωριτών.

Εάν πιστεύεις και συ στα άνωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, γιά ήθική και υλική συμπαράσταση. Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, ως έρθουν και αυτοί κοντά του.